

Připravte se, Rusko: Německo rozšiřuje své tankové síly o 40 procent

NI nationalinterest.org/blog/the-buzz/get-ready-russia-germany-expanding-its-tank-forces-by-40-20639

13. května 2017

Německo zahájilo proces modernizace 103 vyřazených tanků Leopard 2A4 a 2A6 na nejnovější model, Leopard 2A7V – modernizace, která bude stát stát ekvivalent 760 milionů eur (833 milionů dolarů). Velkou zprávou je, že přepracováním a nasazením těchto nových vozidel Bundeswehr rozšiřuje svou tankovou flotilu o více než 40 procent, z 225 na 320 hlavních bojových tanků.

Toto zvýšení velikosti sil bude nějakou dobu trvat: vylepšené Leopardy vstoupí do služby v letech 2019 až 2023. Existují také opatření pro přeměnu třiceti dvou přídavných tanků na specializovaná ženijní vozidla a podpůrná vozidla pro pokládání mostů.

Než si namažeme lokty a ponoříme se do technických detailů, měli bychom zvážit zřejmý význam rozšíření: přídatné nádrže jsou součástí postupného německého přezbrojování Bundeswehru po letech zmenšování a klesající operační připravenosti v důsledku konce studené války a důvěry. v americké armádě, aby ji ochránili před budoucími hrozbami. Německá veřejnost, uvědomující si dědictví druhé světové války, projevila jen malé nadšení pro zapojení do cizích válek nebo udržování velké armády.

Obranná politika se však změnila v roce 2014, kdy Moskva prokázala svou ochotu použít vojenskou sílu k prosazení svých zahraničněpolitických cílů ve východní Evropě tím, že v dubnu 2014 obsadila Krym z Ukrajiny pomocí „malých zelených mužíčků“, po čemž následovalo nasazení ruských tanků (posádka aktivními „dobrovolníky“ ruské armády) na podporu ruských separatistů na východní Ukrajině. Německé bezpečnostní obavy nedávno dále zhoršil nový prvek nepředvídatelnosti v odhodlání USA vůči NATO. Zatímco Trumpova administrativa nedávno prohlásila, že NATO „již není zastaralé“ poté, co vstoupila do sporu s Moskvou o syrské chemické zbraně , Berlín pravděpodobně stále cítí, že bude možná muset hrát větší roli jako poskytovatel bezpečnosti ve střední Evropě.

Leopard 2 již několik desetiletí patří mezi nejlepší hlavní bojové tanky na světě, vedle amerického M1 Abrams. Obě vozidla sdílejí výkonná 120milimetrová děla Rheinmetall, mohou se pochlubit pokročilými zaměřovači a systémy řízení palby, které umožňují přesnou palbu za pohybu, a díky těžkému kompozitnímu pancéřování, které činí jejich čelní pancíř prakticky imunní, mají váhu více než šedesát tun. k většině protitankových raket a střel z dob studené války. Abrams a Leopard 2 jsou také relativně hbité na těžké hlavní bitevní tanky, schopné křižovat přes čtyřicet mil za hodinu.

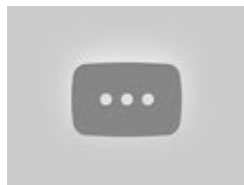
Watch Video At: <https://youtu.be/TJFG1194O4Y>

Srovnání M1 a Leoparda 2 vede k jakési rivalitě Coke-Pepsi – což znamená, že oba dělají zhruba totéž, ale existuje dost malých rozdílů, aby inspirovaly zaryté zastánce každého z nich. Dieselový motor Leoparda 2 je často příznivě srovnáván s hlasitými motory s plynovou turbínou používanými v M1, což umožňuje německému tanku větší operační dojezd. Tanky M1A2 používané americkou armádou těží z ultrahustého pancíře z ochuzeného uranu a munice, která umožňuje vynikající obranný výkon a vyšší průbojnou sílu. Nicméně Německo má politické problémy s používáním ochuzeného uranu, takže pozdější modely Leopardů to kompenzují vysoce nakloněnými klínovými věžemi s odsazeným kompozitním pancířem, stejně jako děly s delší hlavní (55 ráží namísto čtyřiceti čtyř), které generují větší kinetickou energii pro jejich wolframové pancíře prorážející pancíře. , abychom (většinou) dohnali údernost amerických nábojů DU.

V průběhu let bylo vyrobeno téměř 3 500 Leopardů 2 v mnoha variantách, přičemž každá verze se může pochlubit vylepšeními v pancéřové ochraně a palebné síle od doby, kdy první ze série

vstoupil do služby v roce 1979. Leopardy 2 v současnosti slouží v armádách osmnácti zemí, včetně Kanady, Indonésie a dalších. Polsko, Katar, Španělsko, Švédsko a Turecko.

Ačkoli Abrams zažil v průběhu desetiletí mnohem více bojů, Leopard 2 *byl* testován v bitvě – i když ne proti sovětským tankům, se kterými byl navržen, aby se s nimi střetl. V Afghánistánu přežily kanadské a dánské Leopardy 2 sloužící v Mezinárodních silách bezpečnostní pomoci NATO zásahy IED a raketovými granáty, i když několik jich bylo poškozeno a jeden člen dánské posádky byl smrtelně zraněn výbuchem miny. Na oplátku byly letouny Leopard 2 chváleny koaličními veliteli za poskytování účinné palebné podpory mezinárodním silám bojujícím proti Talibanu.

Watch Video At: <https://youtu.be/POmzNkVfcg4>

Leopard 2 si nevedl tak dobře, když Turecko v prosinci 2016 nasadilo jejich prapor v rámci své kampaně k dobytí Al Babu drženého ISIS poblíž syrských hranic. V syrském konfliktu se množily smrtící protitankové zbraně a mnohem méně dobře obrněné turecké tanky M60 Patton utrpěly těžké ztráty jak ISIS, tak kurdských rebelů. V sérii útoků ISIS zničil nebo zneškodnil až deset Leopardů 2 pomocí starých ruských protitankových střel. Některé z Leopardů 2 byly dokonce „zajaty“, než byly vyřazeny koaličními nálety.

Analýza několika útoků ukazuje, že Leopardy 2 byly zasaženy zadním nebo bočním pancířem – a realita je taková, že pasivní pancéřování všech hlavních bitevních tanků je dnes tenké a zranitelné na straně, vzadu a nahoře. Saúdské tanky M1 v Jemenu v poslední době utrpěly těžké ztráty v důsledku protitankových střel, které zasáhly jejich boční pancíř. Vystavení těchto tanků na otevřeném prostranství náletům střel dlouhého doletu odráží taktické chyby, nedostatek výcviku a dobré obranné perimetry. V bojových

prostředích s hustým terénem a zejména v městských oblastech je však velmi obtížné se vyhnout přepadení bočního nebo zadního pancíře.

Během okupace Iráku nasadila americká armáda do bojů v iráckých městech variantu M1 Tank Urban Survival Kit (TUSK). Ty měly na bocích a vzadu přidány výbušně reagující a lamelové pancíře speciálně navržené tak, aby porazily tvarově nabitě hlavice přenosných protitankových střel. Německá armáda se nyní pustila do konceptu TUSK prostřednictvím 2A7V.

Bundeswehr v současnosti provozuje 152 Leopardů 2A6, čtyřicet osm 2A6M (model se zvýšenou ochranou proti minám a IED) a dvacet 2A7. 2A6 představila nové prodloužené dělo, zatímco 2A7 obsahuje řadu postupných vylepšení včetně pomocné energetické jednotky (umožňující fungování elektrických systémů tanku, když je motor vypnutý), klimatizace, vylepšené termokamery Attica a nový systém řízení bitvy. pomáhá posádce sledovat vývoj na bojišti. Nová várka 2A7V bude ve skutečnosti vyrobena převážně ze starých tanků 2A4 a 2A6 prodaných zpět do Německa Švédskem a Nizozemskem, stejně jako modernizací stávajících 2A7.

2A7V nebo (2A7+) je evolucí „Urban Operations“ 2A7, odvozená z dřívějšího prototypu operací na podporu míru. (V němčině „V“ znamená „vylepšený“ a neúmyslně napodobuje označení prvního tanku německé konstrukce, který kdy viděl boj, A7V z první světové války.) Nový tank má zesílený břišní pancíř pro ochranu proti IED. a miny a lze do nich umístit dvouvrstvé modulární kompozitní pancéřové pláty přizpůsobené tak, aby čelily různým druhům hrozeb. Tyto desky lze údajně namontovat po celém obvodu nádrže.

Stejně jako TUSK Abrams bude mít 2A7V vzdálenou zbraňovou stanici, která posádce umožní střílet z kulometu namontovaného na věži na dálku, aniž by se vystavila nepřátelské palbě. Tento systém FLW-200 může namontovat buď 7,62- nebo 12,7-milimetrový kulomet, nebo dokonce čtyřicetimilimetrový automatický granátomet.

Hlavní dělo 2A7 nyní může naprogramovat své vysoce výbušné granáty tak, aby vybuchly nad nepřátelskými jednotkami skrývajícími se za krytem, nebo je zpomalit, aby explodovaly poté, co pronikly bokem budovy. Nová vozidla A7V mohou také obdržet nová děla L55A1 s o 20 procent vyšším palebným tlakem než základní model, což dá granátům větší dostřel a průbojnost proti nepřátelskému pancíři.

Konečně 2A7V obsahuje další infračervené kamery a vylepšené zaměřovače pro lepší přehled o situaci, podporu pro připevnění dozerových radlic a odminovacích pluhů a nové externí telefony, které umožňují přátelské pěchotě komunikovat s posádkou tanku. Všechna tato vylepšení zvyšují schopnost tanku bojovat s protivníky v hustém městském terénu.

I když se jedná o užitečná vylepšení – mnoho z nich podobných těm na nejnovější variantě Abrams – nejde o revoluční. Nezdá se, že by existovaly žádné soft- nebo hard-kill aktivní ochranné systémy (APS), jako jsou ty na izraelském tanku Merkava nebo novém ruském T-14 Armata. APS s měkkým zabíjením obvykle používají multispektrální kouřové granáty ke zmatení naváděcích systémů přilétajících střel, zatímco systém tvrdého zabíjení se automaticky pokouší sestřelit projektily dříve, než zasáhnou. Tyto systémy se údajně osvědčily v izraelských službách.

Západní armády experimentovaly s odolnou APS obranou a v omezené míře využívaly reaktivní pancéřování (ERA) – přišroubované výbušné cihly, které explodují směrem ven a předčasně spustí příchozí tvarované nábojové hlavice. Zdráhali se je však nainstalovat na operační tanky, protože ERA a APS se mohou vyčerpat a vytvořit výbuchy, které by mohly potenciálně poškodit blízké přátelské jednotky. Přestože němečtí výrobci vyvinuli ne méně než tři různé systémy APS s tvrdým zabíjením, zdá se, že v nových tancích 2A7V zatím žádný není instalován. Nové pasivní modulární

pancéřování samozřejmě umožní lepší úroveň ochrany kolem Leoparda 2 – ale o kolik přesně není jasné, ačkoli jeden odborník na tanky odhaduje zlepšení jako značné .